

прогледа, чухъ че са именува Исусъ. Но защото туй чудотвореніе станъ въ сѣботенъ день, доведохъ прогледалый слѣпецъ при фарисеитъ. Между тѣхъ станъ тогазь раздоръ; защото едны казвахъ че исцѣрительтъ ако да бѣше отъ Бога, щѣше да пази сѣботата, а други — че лъжець человекъ не е възможно да прави таквызи чудеса. А като попытахъ и прогледалыйтъ какво мнѣніе има за него, той каза че е пророкъ. Но Фарисеитъ като испитахъ и родители на оздравелыйтъ, и като са научихъ че той отъ рожденіе е былъ слѣпъ, но кой го е исцѣрилъ, тѣ туй не знахътъ, пакъ повыхахъ прогледалыйтъ, и той пакъ исповѣдва оногосъ, който го е направилъ да прогледъ; съ туй увеличава чудото, и показва че чудотворецътъ е отъ Бога. За туй този който исповѣда истината, са похула и испажда отъ съборището отъ неприятелитъ на истината. Подырь като го срѣщна Исусъ и го попыта върва ли той сына Божія, рече: *Да, Господи, вѣрвамъ.* — А Исусъ окайва Фарисеитъ като отъ слѣпыйтъ по слѣпы; и слѣдъ туй характеризирова истинный и добрыйтъ пастырь и оногози който не е таквъ, и като проповѣда себе си че той е добрыйтъ пастырь, прѣдлага че има и други овцы въ другой дворъ, и че ще събере и тѣхъ за да стане едно стадо и единъ пастырь. За тѣзи думы пакъ стана раздоръ помежду Іудеитъ; защото едны казвахъ че бѣсъ има, а други — че тѣзи думы сж на бѣснуетъ человекъ. (Іоан. 8. 1—21.).

§. 41. *Исусъ слѣдъ завръщанъето на седемдесетътъ благодари Отца и поучава кой е ближний.*

Слѣдъ празникътъ са върнахъ седемдесетътъ отъ проповѣдта и съсъ радость приказвахъ, че въ